

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 23Csp/85/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6421203655
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Mazúchová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2022:6421203655.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Adrianou Mazúchovou, v právnej veci žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpeného právnym zástupcom JUDr. Pavlom Pospěchom, advokátom so sídlom Lichnerova 23, 903 01 Senec, IČO: 51 474 786, proti žalovanému P. P., A.. XX.XX.XXXX, S. W. F. T.S. XXXX/X, XXX XX Ž. A. M., o zaplatenie 810,72 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Súd žalovanému nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 30.11.2021 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 810,72 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % zo žalovanej sumy od 22.03.2019 do zaplatenia a náhradou trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 14.02.2017 uzavrel so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č.XXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 1.250,-Eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver spolu s úrokmi splatiť v 48 pravidelných mesačných splátkach vo výške 38,49 Eur, podľa splátkového kalendára dohodnutého v zmluve. Žalovaný bol celkom povinný podľa Zmluvy zaplatiť sumu 1.847,52 Eur. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátky úveru č.22 o viac ako tri mesiace, a to napriek predchádzajúcemu upozorneniu na uplatnenie práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, vzhľadom na čo došlo podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka dňa 21.03.2019 k uplatneniu tzv. straty výhody splátok a žalovaný bol povinný uhradiť doposiaľ neuhradené splátky úveru. Nakoľko tak žalovaný nespravil, je od nasledujúceho dňa v omeškani s úhradou dlžnej sumy. Celková suma dlhu predstavuje súčet neuhradených splátok, ktoré boli zosplatené na základe vyššie uvedených skutočností a predstavuje sumu 810,72 Eur, pričom žalovaný do podania žaloby uhradil sumu 1.335,30 Eur. Okrem žalovanej sumy žalobca uplatnil v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka aj nárok na úrok z omeškania vo výške 5,00 % zo žalovanej sumy od 22.03.2019 do zaplatenia. Žalobca zároveň uviedol, že žalovaný pristúpil k poisteniu schopnosti splácať úver, pričom ku dňu zosplatenia mal uhradiť žalobcovi náhradu poistného v sume 0,-Eur. Dňom zosplatenia úveru, ktoré nastalo dňa 21.03.2019 poistenie zaniklo.

2. Dňa 21.12.2021 súd vydal platobný rozkaz č.k.:23Csp/85/2021-25, ktorým žalovaného zaviazal na zaplatenie žalovanej sumy s príslušenstvom.

3. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný odpor, v ktorom namietal, že uzavretá zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a to konečnú splatnosť úveru, vzhľadom na čo je potrebné poskytnutý spotrebiteľský úver považovať za

bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný zároveň namietal, že do výpočtu RPMN mali byť zahrnuté aj mesačné splátky poisťného, nakoľko žalovaný neuzavrel žiadnu osobitnú poisťnú zmluvu ani s veriteľom ani s poisťovňou, a pokiaľ chcel úver získať, musel na platenie poisťného pristúpiť, pričom poistenie nevie samostatne poisťovni vypovedať, nepozná jeho podmienky, ani rozsah jeho krytia. Uviedol, že okrem dohodnutých splátok uhrádzal poisťné 11,94 Eur, preto by mala byť splátka poisťného zohľadnená pri výpočte RPMN a tiež do čiastky, ktorú musí v súvislosti s úverom zaplatiť. Dojednanie poistenia preto považuje za neprijateľnú podmienku a uzavretú zmluvu za neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi. Zároveň namietol, že nedošlo k zosplatneniu v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko mimoriadne zosplatnenie nebolo medzi stranami dohodnuté a upozornenie na uplatnenie práva podľa § 565 žalobca nepreukázal, keďže preukázal len doručenie listu zo dňa 05.03.2019, preto v čase podania žaloby splatnosť všetkých splátok ešte nenastala. Žalovaný preto nesúhlasil ani s nárokom na úroky z omeškania zo žalovanej sumy odo dňa 22.03.2019.

4. Podľa § 267 ods. 4 zákona č.160/2015 Z.z. z 21.mája 2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak čo len jeden zo žalovaných podá včas odpor s vecným odôvodnením, platobný rozkaz sa zrušuje v celom rozsahu a súd nariadi pojednávanie.

5. Uznesením zo dňa 18.01.2022 súd v súlade s § 167 ods. 3 CSP vyzval žalobcu, aby sa vyjadril k doručenému odporu žalovaného, poučil ho o jeho procesných právach a povinnostiach uviesť rozhodujúce skutočnosti na preukázanie svojho nároku a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

6. Žalobca sa k doručenému odporu osobitne písomne nevyjadril. Súd preto na prejednanie žaloby nariadil pojednávanie na deň 30.03.2022, na ktoré sa žalobca ani jeho právny zástupca nedostavili, podaním doručeným súdu dňa 16.02.2022 žalobca svoju neúčast' a neúčast' svojho právneho zástupcu ospravedlnil a súhlasil, aby súd vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti. Keďže zákonné podmienky pre odročenie pojednávania podľa § 183 CSP splnené neboli, súd v súlade s § 180 CSP rozhodol o pojednávaní v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu a podanú žalobu prejednal za osobnej účasti žalovaného.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením obsahu žaloby a predloženými listinnými dôkazmi, výsluchom žalovaného a zistil tento skutkový a právny stav.

8. Z predloženej zmluvy súd zistil, že dňa 10.02.2017 uzavrel žalobca ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o spotrebiteľskom úvere č.8500182100, na základe ktorej bol bezhotovostným prevodom na účet dlžníkovi poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške istiny 1.250,-Eur. Úver bol poskytnutý pri úrokovej sadzbe 20,68 % p.a., odpata za úver bola 20,68 %, RPMN 22,64 %; priemerná RPMN bola 19,00 %; celkové náklady spojené s úverom boli v zmluve vyčíslené sumou 597,52 Eur a celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť bola vyčíslená sumou 1.847,52 Eur. Poskytnutý úver sa žalovaný zaviazal splácať v 48 pravidelných mesačných splátkach vo výške 38,49 Eur, z toho splátka istiny úveru predstavovala 26,04 Eur a splátka úroku 12,45 Eur; splátky boli splatné v 14. deň v kalendárnom mesiaci, pričom termín splatnosti prvej splátky bol 14.03.2017 a termín konečnej splatnosti úveru bol 14.02.2021. Úroková sadzba pre prípad omeškania bola dohodnutá vo výške 5,00 % ročne. V závere 5. časti zmluvy sú uvedené informácie o náhrade poisťného, ak dlžník pristúpi k poisteniu schopnosti splácať úver, kde je uvedené, že veriteľ uzavrel rámcovú poisťnú zmluvu s poisťovateľom MetLife Europe d.a.c., predmetom ktorej je poistenie schopnosti dlžníka splácať úver. V zmluve je uvedené, že poistenie je dobrovoľné, nevyžaduje sa ako podmienka pre uzavretie zmluvy, pričom účasť na poistnom vzniká podpísaním prihlášky do poistenia. Pristúpením k poisteniu sa dlžník zaviazal uhrádzať 48 mesačných splátok poisťného vo výške 11,94 Eur, splatných v 14. deň v kalendárnom mesiaci, pričom termín splatnosti prvej splátky poisťného bol 14.03.2017 a termín poslednej splátky poisťného bol 14.02.2021. V prípade omeškania s úhradou poisťného bol veriteľ oprávnený dojednané poistenie ukončiť vypovedanou. Podľa 10. časti zmluvy, v prípade omeškania s úhradou splátky úveru o viac ako 3 mesiace po termíne splatnosti je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Podľa splátkového kalendára výška celkovej platby (splátky úveru a splátky poisťného) bola vo výške 50,43 Eur mesačne. Podľa prihlášky do poistenia zo dňa 10.02.2017 poisťník vyhlásil, že pristupuje k poisteniu na základe podpísania tejto prihlášky a zaväzuje sa uhrádzať mesačné poisťné 11,94 Eur.

9. Z výpisu z účtu k uzavretej zmluve na č.l. 13 spisu súd zistil, že čerpanie spotrebiteľského úveru sa uskutočnilo dňa 14.02.2017 vo výške 1.250,-Eur v prospech účtu dlžníka uvedeného v uzavretej zmluve.

10. Z predloženého prehľadu platieb súd zistil, že žalovaný na úver zaplatil celkovú čiastku 1.335,30 Eur, v splátkach v období od 13.03.2017 do 22.11.2021.

11. Z oznámenia o zosplatnení zo dňa 26.02.2019 súd zistil, že žalobca žalovanému oznámil, že je v omeškaní s úhradou splátok č.22, 23 a 24, pričom suma omeškaných splátok predstavuje spolu 145,62 Eur. Aktuálne omeškanie na najstaršej splátke je 74 dní a v prípade, ak sa dlžník dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek z uvedených splátok o viac ako 3 mesiace a uplynie 15 dní od doručenia tohto oznámenia, stanú sa splatnými všetky záväzky zo zmluvy. Z predloženej doručienky súd zistil, že žalovaný oznámenie prevzal dňa 05.03.2019.

12. Z výpovede žalovaného na pojednávaní súd zistil, že žalobca pred uzavretím zmluvy trval na poistení uvedeného úveru, inak by úver nebol poskytol. Prihlášku neurobil sám, ale bola vopred pripravená žalobcom a bola predložená na podpis pred samotným uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako aj pred vyplatením úveru.

13. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

14. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným založený Zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 10.02.2017 je vzťahom spotrebiteľským, kde žalobca vystupuje ako dodávateľ a žalovaný ako fyzická osoba - nepodnikateľ. Spotrebiteľský charakter uzavretej zmluvy nebol medzi stranami sporný.

15. Pri právnom posúdení veci súd aplikoval nasledovné zákonné ustanovenia právnych predpisov:

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 prvá veta Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom, alebo na základe zákona.

Podľa § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do 1 mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, je veriteľ oprávnený do zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, v znení platnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia. Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z.z. , na účely tohto zákona sa rozumie:

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,
- j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru,
- k) fixnou úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru jedna úroková sadzba spotrebiteľského úveru dohodnutá medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na celú dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo viac úrokových sadzieb spotrebiteľského úveru dohodnutých medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na čiastkové obdobia s výhradným použitím fixného konkrétneho percenta; ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú stanovené všetky úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, úroková sadzba spotrebiteľského úveru sa považuje za fixnú iba na tie čiastkové obdobia, na ktoré sú úrokové sadzby spotrebiteľského úveru určené výhradne použitím fixného konkrétneho percenta dohodnutého pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať náležitosti uvedené v tomto zákonnom ustanovení.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak

nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva OZ.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

16. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

17. Podľa § 215 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

18. Podľa § 217 ods. 1 CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté.

19. Predmetom konania bol nárok žalobcu na zaplatenie neuhradeného zostatku poskytnutého spotrebiteľského úveru s príslušenstvom, pričom žalobca neuhradený zostatok vyčíslil sumou 810,72 Eur. Medzi stranami nebolo sporné, že tieto uzavreli dňa 10.02.2017 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 1.250,-Eur. Čerpanie úveru vo výške 1.250,-Eur nebolo medzi stranami sporné, pričom súd mal čerpanie úveru preukázané predloženým výpisom z účtu. Sporná nebola ani celková čiastka, ktorú žalovaný zaplatil vo výške 1.335,30 Eur, čo bolo preukázané predloženým zoznamom platieb. Sporný napokon nebol ani spotrebiteľský charakter uzavretej zmluvy, ktorú žalovaný uzatvoril ako fyzická osoba - nepodnikateľ, teda spotrebiteľ, pričom obsah formulárovej zmluvy nemohol podstatným spôsobom ovplyvniť. Uplatnený nárok súd posúdil ako nárok z úverovej zmluvy podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, pričom zákonné náležitosti uzavretej zmluvy, vzhľadom na jej spotrebiteľský charakter súd posúdil aj podľa § 9 ods. 2 zákona č.129/2010 o spotrebiteľských úveroch a podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

20. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že predložená zmluva bola uzavretá platne. Námietku žalovaného, že uzavretá zmluva neobsahuje konečný termín splatnosti úveru súd nepovažoval za dôvodnú, keďže tento údaj je v zmluve uvedený dátumom 14.02.2021. S poukazom na uvedený termín konečnej splatnosti úveru a dátum podania žaloby (30.11.2021) súd dospel k záveru, že nedôvodne bola žalovaným vznesená aj námietka, že záväzok nie je splatný v celom rozsahu, keďže je zrejmé, že žaloba bola podaná až po konečnom termíne splatnosti úveru, a to bez ohľadu na to, či došlo k predčasnému zosplatneniu úveru v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

21. Súd sa ďalej zaoberal námietkou žalovaného, ktorou spochybnil správnosť uvedenej hodnoty RPMN a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť v uzavretej zmluve, vzhľadom na čo tvrdil, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, keďže poisťné nebolo zahrnuté do celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, a ani zohľadnené pri výpočte hodnoty RPMN uvedenej v zmluve. Skutočnosť, že žalobca pri výpočte hodnoty RPMN a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, uvedených v uzavretej zmluve nezohľadnil poisťné, pritom nebola medzi stranami sporná.

22. Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že žiadne ustanovenie zmluvy neobsahuje výslovný súhlas žalovaného s uzavretím poistenia. V zmluve je pritom uvedená výška mesačnej splátky poisťného,

počet splátok, ako aj termín ich splatnosti. Hoci sa žalovaný prihláškou zo dňa 10.02.2017 prihlásil na poistenie schopnosti splácať úver, pričom je v prihláške a rovnako aj v uzavretej zmluve uvedené, že poistenie nie je podmienkou poskytnutia úveru, z výpovede žalovaného na pojednávaní mal súd preukázané, že žalovaný nemal možnosť uzavrieť zmluvu bez poistenia a prihlásenie na poistenie bolo podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru. Tomuto záveru nasvedčuje nielen výpoveď žalovaného, ale aj skutočnosť, že výška poistného je uvedená priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere, ako aj skutočnosť, že prihláška bola veriteľom vyhotovená súčasne so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a predložená spotrebiteľovi na podpis ešte pred podpisom zmluvy, preto hoci je v nej uvedené, že poistenie nie je podmienkou poskytnutia úveru, z výpovede žalovaného a vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že prihlásenie na poistenie v skutočnosti bolo podmienkou poskytnutia úveru spotrebiteľovi. Výška poistného je pritom takmer rovnaká ako výška dohodnutých úrokov. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť (podmienenosť poskytnutia úveru poistením schopnosti splácať úver) súd po preskúmaní obsahu uzavretej zmluvy z hľadiska náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase jej uzatvorenia dospel k záveru, že uzavretá zmluva obsahuje nesprávny údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) v neprospech spotrebiteľa a nesprávny údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (§ 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z.), keďže žalobca pri výpočte RPMN a uvedení celkovej čiastky k zaplaceniu nezohľadnil poistné, ktoré bolo potrebné zahrnúť do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom podľa § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy. S poukazom na § 53 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, ak totiž žalobca ako dodávateľ nepreukáže opak, nepovažujú sa zmluvné ustanovenia za individuálne dojednané. V konaní teda nebolo preukázané, že žalovaný prejavil slobodnú vôľu poistenie uzatvoriť, keďže žalovaný vo výpovedi uviedol, že poistenie bolo podmienkou poskytnutia úveru, pričom k podpisu prihlášky na poistenie došlo ešte pred podpisom samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný tak nemal reálnu možnosť poistenie odmietnuť. Súd preto dospel k záveru, že poistenie nebolo so žalovaným slobodne a individuálne dojednané, preto výška poistného mala byť podľa § 2 písm. g/ a h/ započítaná do celkových nákladov na úver, ako aj do výpočtu RPMN, čo uskutočnené nebolo. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že výška RPMN ako aj celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, sú v uzavretej zmluve uvedené nesprávne, v neprospech spotrebiteľa, preto sa poskytnutý spotrebiteľský úver v súlade s § 11 zákona č.129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca mal preto nárok len na vrátenie poskytnutej istiny bez úrokov a poplatkov. Na podporu svojich záverov súd uvádza, že k obdobným záverom dospel opakovane aj Krajský súd v Banskej Bystrici konajúci ako odvolací súd (napr. rozsudok sp.zn.:12Co/117/2018 zo dňa 23.05.2019 alebo sp.zn.:13Co/376/2016 zo dňa 12.12.2017).

23. Vzhľadom na uvedený záver súdu o tom, že spotrebiteľský úver poskytnutý vo výške 1.250,-Eur sa v súlade s § 11 zákona č.129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch považuje za bezúročný a bez poplatkov, a s poukazom na skutočnosť, že žalovaný výšku poskytnutého úveru už uhradil (zaplatená suma 1.335,30 Eur nebola medzi stranami sporná), súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

24. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

25. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

26. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, pričom súd z dôvodu hospodárnosti rozhodol súčasne aj o výške trov konania. Hoci súd žalobu zamietol, vzhľadom na čo bol v konaní úspešnou stranou žalovaný, následkom čoho by mu vznikol nárok na náhradu trov konania, žalovaný si v konaní náhradu trov konania neuplatnil, keďže mu v priebehu konania žiadne trovy nevznikli, súd preto súčasne s rozhodovaním o nároku na náhradu trov konania rozhodol v súlade s článkom 17 základných princípov CSP a publikovaného rozhodnutia R 72/2018 zároveň aj o výške trov konania a s poukazom na skutočnosť, že si žalovaný žiadne trovy neuplatnil rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

27. Nakoľko súd žalovanému náhradu trov konania nepriznal, postup podľa § 262 ods. 2 CSP sa neuplatní a súd nebude po právoplatnosti tohto rozsudku rozhodovať o výške trov konania samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Žiar nad Hronom, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Náležitosťou odvolania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP). Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis s prílohami zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).